

tad man, fattade han snart mod och började fundera på hur han skulle kunna göra sig kvitt den där förskräcklige främlingen, som hade bara en sandal.

— Min käre unge man, sade kung Pelias med så vänlig röst som möjligt, på det Jason inte skulle fatta några misstankar, du är hjärtligt välkommen till mitt kungarike. Att döma av din klädsel måste du ha färdats en lång väg. Ty i denna trakt är det inte modernt att använda leopardhud till mantel. Jag vore tacksam, om du ville säga mig ditt namn och var du blivit uppfostrad.

— Jag heter Jason, svarade den unge främlingen, och alltsedan jag var mycket liten har jag bott i centauren Kirons grotta. Han var min lärare och har lärt mig musik och att rida och att läka sår men också att tillfoga sår med mina vapen.

— Jag har hört talas om Kiron, skolläraren, sade kungen, och att det ryms mycken visdom och lärdom i hans huvud, fast det råkar sitta på en hästkropp. Det gläder mig storligen att få hälsa en av hans lärjungar